

пълно за църквѣ-тѣ той принуди всички-тѣ свѣщенници да останѣтѣ неженени. Той отне отъ царіе-тѣ право-то, да потвърдяватъ всички-тѣ нови епископы въ държавѣ-тѣ и остави на тѣхъ само толкози право въ епархіѣ-тѣ имъ колко-то ся видѣше на него добрѣ. Като наслѣдникъ на Петра и намѣстникъ Христовъ, той поиска отъ царіе-тѣ, краleve-тѣ и князове-тѣ повиновение, и зе право да даде на всѣкый или да отнеме отъ всякого владѣніе-то му. По тойзи начинъ той ся обяви за върховный-тъ вселенскый Господаръ и сѣдія въ духовны както и свѣтскы нѣща. *Гилдебрандъ* не е былъ человекъ който ся задоволи съ хваляніе; той знаеше да приведе въ изпълненіе свои-тѣ силны претенціи. Германскый царь *Хенрихъ IV*, кой-то не рачилъ да припознава тѣзи претенціи, впаднѣлъ въ единъ силнѣ борбѣ съ него но не сполучи. Папа-та го афореса т. е. обяви на подданици-тѣ му че не сѣ задлѣжени да му ся покоряватъ, и поиска отъ Германскы-тѣ князове да си избирѣтъ единъ новъ царь. И наистиннѣ суевѣрный-тъ страхъ отъ Папа бѣше ся вече до толкози вкоренилъ щото князове-тѣ подадохъ видъ на това прѣдложеніе. Хенрихъ ся убѣди че, ако иска да остане царь, не му остава нищо освѣнь да ся покори кротко на Папа-та. Той отиде въ Италиѣ при Папа кой-то тогава ся намираше въ крѣпость-тѣ Каносса, и го помоли да го освободи отъ афоризмо-то. Григорій прѣзъ три дни, въ студены м. Іаннуарій 1077 остави царь-тъ босъ и облѣченъ въ